

LBRIS

We know
books

Nic Simion

Unicornul Fabian și trotineta Greta

Mingea rătăcită

 UNIVERS

LBRIS

We know books

Era o zi frumoasă de primăvară, dar Fabian nu avea chef să iasă din casă. Soarele strălucea, iarba era verde și îmbietoare, pe narcisele din grădina lui venise un stol de buburuze cu care altădată s-ar fi grăbit să stea de vorbă, să afle vești din lumea largă, numai că acum nu avea chef nici de soare, nici de iarbă, nici de taclale cu prieteni vechi. Voia doar să stea în pijama, tolănit pe canapea, și să se uite la televizor.

Abia începuse un nou episod din serialul lui preferat, *Unicorni în acțiune*, când o bufnitură grozavă de afară l-a făcut să tresară. Apoi au răsunat și câteva claxoane pițigăiate de mai-mai să-i spargă timpanele. Când s-a uitat pe geam, nu mică i-a fost mirarea să vadă o trotinetă caraghioasă, cu o roată în aer și cu ghidonul înfipt între zăbrelele din gardul lui.

Grăbindu-se să o ajute, Fabian a așezat-o ușurel cu ambele roți pe pământ și i-a îndreptat ghidonul. Văzându-se eliberată, trotineta a scos câteva claxoane de bucurie și, înainte ca Fabian să poată protesta (bieteale lui urechi sufereau îngrozitor!), a și dat câteva ture pe trotuar: vâjjj înainte, vâjjj înapoi, vâjjj-vâj-vâj. Amețeau numai uitându-te la ea.

— Vai, ce bine, vai, ce bine! Am crezut că n-o să mai pot alerga, așa de tare m-am lovit! Mulțumesc, dragă... ăăă... unicornule! Hei, n-am mai văzut niciodată un unicorn! Ia te uită, ce surpriză!

În acel moment, Fabian și-a adus aminte că era în pijama și a dat înapoi, pregătit să fugă în casă și să se ascundă. Era, ce-i drept, o pijama foarte frumoasă, cu fluturi și sclipici; dar nu se cade să te vadă lumea îmbrăcat așa ziua-n amiaza mare. Mai ales când ești unicorn!

